

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. V. De illis, qui prohibentur ingredi religionem, vel in illa professionem
emittere, propter obligationem, qua alij sunt obstricti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

aliquo habente potestatem incorporandi religioni, prout colligitur ex *c. porrellum 13. & ex c. ad Apostolicam 16. h. 1.* quia professio est contractus onerosus, & reciprocus ultro citroque obligans.

Quartò requiritur, ut licet fiat professio, sui juris esse profitemem, & nulli alteri obligatione aliqua esse obstructum, ratione cujus impediatur ab emitenda, sine consensu hujus, professione, de quo requisito mox plura.

§. V.

*De illis, qui prohibentur ingredi religionem, vel in illa professionem emitte-
re, propter obligationem, qua alij
sunt obstructi.*

Primò non possunt transire ad religionem, ac in ea profiteri, derelicto suo Episcopatu, Episcopi, si Ecclesie sint alicui alligati, & confirmati fuerunt, sine licentia Summi Pontificis, cum suæ Ecclesie non minus spirituali conjugio alligatus sit, quam qui carnali conjugio suæ uxori alligatus est, ita ut probabilis etiam invalida sit, talis sine licentia Papæ facta professio, cum Deus non videatur talem professionem, Ecclesie repugnantem, acceptare.

Secundò, si parentes in extrema, aut gravi necessitate sint constituti, non potest filius ingredi religionem, aut in ea profiteri, nisi parentibus prius provisum sit de necessaria sustentatione, cum obligatio filij ad sustentandos parentes in tali necessitate constitutos, sit juris naturalis, contra omnem liberam devotionem obligantis: ob quam rationem etiam parentibus non licet ingredi religionem, aut in ea profiteri, nisi liberis

indigentibus prius de sustentatione congruè consultum sit.

Tertiò non possunt ingredi religionem, aut in ea profiteri servi (proprie dicti, vel originarii, & adscriptitij) sine consensu, & licentia domini, ita ut si sine licentia domini tale quid attentaverint, repeti ab eo intra triennium poterunt, & ei, cum omnibus suis, quæ ad monasterium v. g. attulerunt, restituendi sint, fide tamen accepta, quod à domino propterea non sint puniendi; vel si per triennium repetitus à domino non sit servus talis, non possit quidem post triennium repeti amplius, etiam si professionem nondum fecerit; quæ tamen servus (proprie dictus) ad monasterium attulit, domino sunt restituenda, prout sumitur ex *can. si quis. 3. caus. 17. q. 2. junct. gloss. finali.* tum quod in tali casu ob favorem religionis, in ingressum sui servi videatur consentire dominus, tum quod lucra talis servi domino competant.

Quartò admitti non debent ad religionem, aut professionem, qui debitis ex justitia obligati sunt, antequam sua debita dissolverint, vel ad illorum solutionem legitime caverint; si tamen alterutrum præstare possint, aut spes probabilis sit, quod intra paucos annos præstare hæc possint, si in seculo maneat, ut ne scilicet aut creditoribus injuria fiat, aut si spes probabilis non sit, quod intra paucos annos præstare hæc possint, si in seculo manserint, à via perfectionis arripienda illi frustra impediuntur.

Quintò non possunt spectato jure communi ad religionem ingredi, aut in ea profiteri, qui ad publica ratiocinia ob-

D dd d 3

ligan-

figantur, donec rationes reddiderint; qui sunt excommunicati, qui simoniacè profitentur, qui verbis, vel alio impedimento contra substantiam ordinis impediuntur.

§. VI.

*Ad quos spectet potestas admit-
tendi novitios ad professionem.*

Spectato jure communi Abbatem, seu Prælatum religionis immediatum, & mediatum etiam superiorem, Generalem v. g. aut Episcopum in ordinibus non exemptis, Abbatissas in monasterijs monialium, & simul ad conventum illius loci, pertinet admissio talis, ita ut non tantùm consilium capituli ad validam receptionem requiratur, sed consensus etiam saltem majoris partis (nisi peculiaris ordinis statuta, aut recepta consuetudo aliud jubeat) prout colligitur etiam ex *c. ea, que. 6. de his que sunt à Prælato*, quia agitur in tali casu de re, capituli bonum, vel præjudicium concernente; in eo casu tamen, quo ad Prælatum, & Capitulum simul talis admissio pertinet, potest, vacante sede, solum Capitulum ad professionem admittere, prout statuitur in *c. fin. h. t. in 6.* non autem, si ad solum Prælatum admissio pertinet.

§. VII.

De effectibus valida professionis.

Valida professionis primus effectus est, quòd dirimat matrimonium post contrahendum, & etiam antea contractum, nondum tamen consummatum, de quo infra.

Secundus effectus est, quòd non tantùm quam divortium inter conjuges quoad cohabitationem, & thorum, petiti possit, si vel ingredi religionem curare velit, vel altero ingrediente, alter totum continentie facere velit, prout colligitur ex *c. veniens 9. h. t. & plura infra dicitur.*

Tertius effectus est, quòd per professionem in religione quacunque approbata factam, tollitur prius votum simplex ingrediendi certam religionem, & in ea profitendi. *c. qui post 5. h. t. in 1.* quia minus vinculum, votum scilicet simplex de ingrediendo religionem certam, tollitur per fortius vinculum hyperveniens per professionem scilicet in religione approbata factam, sicut simplex venditio, per alteram, cuius rei venditæ annexa est, tollitur, & licet sponsalia de futuro dissolvantur per sponsalia de presenti: peccat tamen talis sine rationabili causa votum suum de profitendo v. g. in strictiore religione non servavit, profitendo in religione laxiore.

Quartus effectus est, quòd per professionem religiosam tollatur patria potestas non quidem in damnum, sed consilium religiosi, cum hic per professionem tradat religioni, in cuius potestatem transit) tollantur omnia vota, & juramenta prius edita *c. 4. de voto.* tollantur in regularibus, ex defectu natalium, non quidem in ordine ad Prælatus, aut beneficia curata, sed in ordine ad sacros ordines suscipiendos; tollatur masculi seu inhabilitas ad actus quorundam civilis &c.